

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/76/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710203581
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5710203581.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: B. W., N.. XX.X.XXXX, A. M., S. Č..X, proti odporcovi: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice a.s., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice, IČO: 31642322, právne zastúpený JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom v Martine, Kukučínova 1, za účasti vedľajšieho účastníka Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, o zaplatenie náhrady škody vo výške 3023,98 eura, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 3038,98 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 30.3.2010 sa voči odporcovi domáhal náhrady škody na tom skutkovom základe, že dňa 29.9.2007 v modrom kúpeli v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice (ďalej SLK) utrpel úraz a to zlomeninu bedrového krčka stehennej kosti ľavej dolnej končatiny. Stalo sa to po výjdení zo sprchovacieho boxu.

Na ľavom rohu tohto boxu stála služba konajúca zamestnankyňa odporcu a asi 1 a pol metra od východu zo sprchy sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu na ľavý bok tela. Pošmyknutie spôsobili hladké a mokré dlaždice, ktoré neboli protišmykové. Po páde zacítil prudkú bolesť, následne mu bola poskytnutá lekárska starostlivosť na podnet ktorej bol odvezený do Univerzitetnej nemocnice v Martine, kde bol hospitalizovaný a následne bola vykonaná operácia. Po operácii bol prepustený z nemocničného ošetrovania na rehabilitačnú liečbu a po jeden a pol ročnom odstupe podstúpil druhú operáciu a to extrakciu vsadených klinov. Táto bola realizovaná 2.6.2009. V dôsledku úrazu má trvalé následky a to obmedzenie hybnosti ľavého bedrového kĺbu ľahšieho stupňa. Zodpovednosť odporcu vyplýva z ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákona a tvrdí, že za škodu zodpovedá odporca, pretože k tejto škode došlo v jeho priestoroch. Výška škody bola vyčíslená lekárskeho posudkom, kde bol ustálený počet bodov 265 a v súlade s opatrením Ministerstvo zdravotníctva SR jeden bod predstavuje hodnotu 11,47 Eur, čo vo výslednom poňatí je čiastka 3 038,98 Eur.

Odporca s návrhom nesúhlasí, čo vo vzťahu k navrhovateľovi vyjadril aj písomne listom zo dňa 14.1.2010, kde rozporuje odporcu uplatnenú výšku náhrady škody s poukazom na lekárskeho posudok V. W. X. , ktorý uviedol, že za poškodenie na zdraví mu prináleží 165 bodov, pričom jeden bod v čase úrazu mal hodnotu 13,94 Eur , čo po prepočítaní predstavuje čiastka 2 300,10 Eur. Ďalej odporca uviedol, že pokiaľ ide o objasnenie skutkového stavu, nimi bolo zistené, že nebol zaznamenaný žiadny úraz v dôsledku nevyhovujúceho vyhotovenia dlažby v modrom kúpeli pri zohľadnení podmienok vzniku každého zodpovednostného vzťahu za škodu, ktorými sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody,

príčinná súvislosť medzi nimi a zavinenie a preto je dôvodnosť uplatňovaného nároku navrhovateľa sporná.

Vedľajší účastník vzhľadom na stanovisko, ktoré prezentoval odporca, pripojil sa k tomuto názoru s tým, že navrhovateľ nepreukázal zavinenie odporcu a navrhoval predmetný návrh zamietnuť. Na pojednávaní vzniesol námietku premlčania pokiaľ išlo o uplatnenie nárokov z titulov bolestného u položky 187c, ktorú je možné hodnotiť bezprostredne po úraze, čo je poškodené a tým je známa aj daná aj výška bolestného. To znamená, že v danom prípade ak navrhovateľ bol operovaný dňa 3.10.2007, bol to deň, kedy mohla byť ustálená výška bolestného a keďže návrh bol podaný 30.3.2010, teda už po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, tento nárok je premlčaný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov V. Y., V. P. K., oboznámil sa s lekársym posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý vypracoval V. W. X. dňa 8.3.2010, jeho písomným stanoviskom zo dňa 1.2.2011, znaleckým posudkom č. 21/11 vypracovaným V. Q. F. T. W.. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Bolo nesporne preukázané medzi účastníkmi, že dňa 29.9.2007 navrhovateľ v priestoroch v modrom kúpeľi v SLK Turčianske Teplice utrpel úraz v priestoroch pred sprchovacím boxom a následne došlo k úrazu a to zlomenine bedrového krčku stehennej kosti ľavej dolnej končatiny. V dôsledku tohto úrazu navrhovateľ sa podrobil prvej operácii 3.10.2007, následne bol v liečebno rehabilitačnej starostlivosti a 2.6.2009 sa podrobil druhej operácii v súvislosti s extrakciou vsadených klinov.

Z ambulantného záznamu zo dňa 17.1.2011 vyplynulo, že dňa 29.9.2007 pacient spadol v kúpeľoch na ľavý bok, ten istý deň bol hospitalizovaný a urgentne operovaný, následne liečený. Z operačného nálezu možno jednoznačne konštatovať, že k danému zraneniu došlo následkom pádu na ľavý bok a táto zlomenina je pre takýto mechanizmus zranenia typická. Nie sú žiadne iné príznaky toho, že by zlomenina u menovaného mohla vzniknúť iným spôsobom.

Podľa lekárskeho posudku vypracovaného V. W. X. dňa 8.3.2010 bolo bodové ohodnotenie úrazu stanovené 165 bodmi za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia 100 bodmi.

Podľa znaleckého posudku č. 21/11, ktorý vypracoval V. Q. F. T. W., tento sa stotožnil s výškou bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a ustálenie zdravotného stavu v súvislosti s vykonanou operáciou dňa 3.10.2007 považoval za ukončenú dňom 30.11.2009, kedy navrhovateľovi bola povolená plná záťaž končatiny.

Svedkyňa V. Y., ktorá vypovedala pred súdom v súvislosti s úrazom navrhovateľa uviedla, že v kritický deň vykonávala svoje pracovné povinnosti v modrom kúpeľi v priestoroch, kde sa nachádzajú sprchy. V sprche sa nachádzal navrhovateľ a po viacerých urgenciách zo strany klientov ho požiadala, aby urýchlil sprchovanie, pretože aj ďalší klienti sa chcú ísť osprchovať a následne chcú ísť do bazéna tak, ako to mal v úmysle aj navrhovateľ. Keďže bola na rohu sprchy, bezprostredne po tom, čo zo sprchy vyšiel navrhovateľ sa tento zosunul popri stene a zostal ležať na zemi na rohožkách, ktoré sa pred sprchou nachádzali. Požiadal ju, aby mu pomohla vstať a keďže išlo o osobu silnejšej postavy, sama požiadala v blízkosti prítomných mužov z SBS-ky a títo následne pomohli navrhovateľovi. Medzitým zavolala lekárku, ktorá v kúpeľoch vykonávala službu, táto ho ošetrila a následne privolaná sanitka odviezla navrhovateľa na úrazovku do Univerzitnej nemocnice v Martine. Vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľ po tom, čo vyšiel zo sprchy ako keby stratil rovnováhu, tak sa jej to javilo spadol a na tejto časti svojej výpovede zotrvala i napriek námietke zo strany navrhovateľa.

Takisto potvrdila skutočnosti, že v priestoroch SLK tam, kde by mohlo vzniknúť nebezpečenstvo pošmyknutia sú na to klienti písomne, alebo iným vhodným spôsobom upozornení, alebo sú tieto priestory opatrené rohožami, prípadne protišmykovými dlažbami a podložkami.

Svedkyňa V. P. K. uviedla, že v popoludňajších hodinách dňa 29.9.2007 bola privolaná do modrého kúpeľa k úrazu. Išlo o navrhovateľa a po vykonaní ohliadky konštatovala, že ide o zlomeninu krčka stehna. Podala mu injekciu proti bolesti a vypísala lístok na sanitku, ktorá ho mala dopraviť na úrazovú kliniku Univerzitnej nemocnice v Martine. Navrhovateľa nepoznala, bol to ambulantný pacient a k tomuto úrazu bola privolaná službu konajúcou kúpeľnou pracovníčkou. Uvedená svedkyňa sa vyjadrila, že

pokiaľ išlo o miesto, kde došlo k úrazu, toto neskúmala kde sa to stalo, akým spôsobom, pretože jej to ani z titulu, že bola privolaná k úrazu neprináležalo.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí.

S poukazom na ustanovenie § 415, § 420 ods.1 a 3, § 440 Občianskeho zákonníka okresný súd rozsudkom zo dňa 8.12.2001 návrh zamietol na základe ním zisteného skutkového a právneho stavu a vykonaného dokazovania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ si uplatňoval voči odporcovi náhradu škody titulom úrazu, ktorý utrpel 29.9.2007 v priestoroch odporcu. Uplatňoval si bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Tieto nároky na náhradu škody sú samostatnými nárokmi a súd ich posudzuje jednotlivo.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka odporca zodpovedá za vzniknutú škodu, pričom je zavinenie odporcu prezumované. Svojej zodpovednosti sa však môže zbaviť ak preukáže, že škodu nezavinil.

Navrhovateľ ako nositeľ dôkazného bremena bol povinný v priebehu konania preukázať existenciu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu odporcu. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Navrhovateľ podľa názoru súdu a to vyplynulo z vykonaného dokazovania nepreukázal základný predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu a to porušenie právnej povinnosti odporcu.

Navrhovateľ uvádzal vo svojej výpovedi a v priebehu konania aj tvrdil, že k úrazu došlo pri jeho vychádzaní zo sprchovacieho boxu asi jeden a pol metra od východu zo sprchy, keď sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu na ľavý bok tela. Ako dôvod svojho pádu označil hladké a mokré dlaždice.

Toto tvrdenie nebolo preukázané, naopak svedeckou výpoveďou kúpeľnej pracovníčky V. Y. bolo preukázané, že navrhovateľ, čo vyšiel zo sprchy na rohu ktorej ona stála sa popri nej zošuchol na zem. Svedkyňa potvrdila, že pred sprchou sa nachádzajú rohože na ktorých aj ona v čase pádu navrhovateľa stála. Uviedla, že navrhovateľ bol bosý, pretože sa sprchoval a následne mal ísť do bazénu. Poprela, že by k pádu došlo vo vzdialenosti jeden a pol metra od sprchovacieho boxu. Túto námietku, ktorú vzniesol aj navrhovateľ voči jej svedeckej výpovedi dôrazne poprela a uviedla, že k pádu došlo bezprostredne po tom, čo vyšiel zo sprchovacieho boxu a popri nej jednoducho spadol. Následne privolala pomoc. Uvedená svedkyňa potvrdila, že v priestoroch kúpeľov tam, kde by mohlo dôjsť k úrazom sú viditeľné upozornenia na riziko pošmyknutia, prípadne priestory sú vybavené protišmykovými rohožami, čo bolo aj v tomto konkrétnom prípade a tieto rohože od sprchy vedú až k bazénu. Týmto spôsobom bolo možné reálne eliminovať riziko pádu.

Podľa už citovaného § 415 Občianskeho zákona v konaní bolo preukázané, že odporca si svoju právnu povinnosť predchádzať škodám splnil. Tieto priestory teda boli vhodné a pripravené na to, aby tak ako to aj zákon už v citovanom zákonnom ustanovení ukladá, každému aby si počínal tak, aby nedošlo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že spadol na dlaždicách, ktoré boli mokré a neboli protišmykové, súdu neponúkol žiadny relevantný dôkaz, z ktorého by vyplynulo, či v priestoroch je potrebné a nevyhnutné mať len protišmykovú dlažbu a či táto protišmyková dlažba je zárukou pre vylúčenie reálnej možnosti pošmyknutia sa a následného pádu.

Z pripojeného rozsudku, ktorý predložil vedľajší účastník Krajského súdu v Žiline 6Co 49/2011 zo dňa 29.6.2011 týkajúci sa tiež SLK v Turčianskych Tepliciach v súvislosti s pošmyknutím sa zo svedeckej výpovede Z. Q. (strana 4 citovaného rozsudku) svedok uviedol o.i., že " pokiaľ aj protišmyková dlažba je navrhčená, dá sa aj na tejto dlažbe šmyknúť. Čo závisí od toho, akú má obuv, prípadne, či je v ponožkách a ide po tejto dlažbe."

Aj toto je nepriamy dôkaz svedčiaci o tom, že vzhľadom na priestory, v ktorých sa navrhovateľ pohyboval mal si byť vedomý toho, že je tu reálne riziko pádu a tomu mal prispôbiť aj svoje konanie. Preto všetky tvrdenia navrhovateľa bez odkazu na konkrétne normy, prípadne interné predpisy zostávajú len v rovine jeho irelevantného tvrdenia. Vykonaným dokazovaním tak mal súd preukázané, že ďalšie návrhy na dokazovanie, ktoré s vykonaním ohliadky na mieste samom zo strany odporcu súd považoval potom aj vzhľadom na odstup času (úraz v r. 2007) za nadbytočné, pretože na základe doteraz vykonaných dôkazov mohol súd ustáliť, že odporca nenesie zodpovednosť za spôsobenú škodu navrhovateľovi, ktorá mu vznikla v súvislosti s úrazom dňa 29.9.2007 v jeho priestoroch.

V súvislosti s vznesenou námietkou premlčania vedľajším účastníkom mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je čiastočne premlčaný.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Teda platí tu dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Pre rozhodnutie súdu, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá je súd toho názoru, že za zistenie momentu, kedy bola bolesť spôsobená je čas vykonania operácie, ktorú navrhovateľ podstúpil 3.10.2007 a 2.6.2009. V tom čase vedel navrhovateľ o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Prvá operácia bola vykonaná 29.9.2007 a návrh bol podaný 30.3.2010, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Takže aj z tohto pohľadu v tejto časti vznesená námietka, pokiaľ išlo o položku 187c bola akceptovaná. V ostatnej časti nárok premlčaný nebol, avšak tak ako to už bolo konštatované súdom vyššie, nebolo preukázané zo strany navrhovateľa základné porušenie právnej povinnosti odporcu v súvislosti s participovaním na vzniku škody, ktorá mu vznikla úrazom. Z týchto dôvodov potom celý návrh súd ako právne neopodstatnený zamietol.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa navrhovateľ podal odvolanie. Odvolací súd rozhodnutím zo dňa 31.7.2012 rozsudok Okresného súdu Martin zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd v svojom rozhodnutí ustálil vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu pred prvostupňovým súdom, že v danom prípade s poukazom na okolnosti konkrétneho prípadu - úrazového deja - prichádza do úvahy zodpovednosť odporcu podľa ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť odporcu za škodu, podľa ustanovenia § 421a Občianskeho zákonníka by prichádzala do úvahy iba vtedy, keby navrhovateľ utrpel škody na zdraví priamo v sprchovacom kúte v súvislosti s jeho použitím, napríklad v dôsledku utrnutého madla, sprchovacej hadice a podobne. Z navrhovateľom tvrdeného skutkového deja však vyplýva, že k jeho úraze došlo až po vyjdení zo sprchovacieho boxu asi jeden a pol metra od jeho východu, keď sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu a ľavý bok tela. Z takto opísaného priebehu udalostí a berúc do úvahy aj ďalšie okolnosti, ktoré v prejednávanej veci vyšli najavo a síce, že k úraze došlo v súvislosti s poskytovaním kúpeľnej starostlivosti odporcom navrhovateľ, vyvodil odvolací súd záver, že na preskúmanú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd v svojom ďalšom rozhodnutí zo dňa 14.8.2014 návrh navrhovateľ opakovane v celom rozsahu zamietol. Vo veci doplnil dokazovanie vykonaním ohliadky na mieste samom, výsluchom svedka Z. Q., svedkyne T.Z. K., Q. Y., J. V. a na základe takto doplneného dokazovania zistil, že bolo nesporne preukázané medzi účastníkmi, že dňa 29.09.2007 navrhovateľ v priestoroch v Modrom kúpeľi v SLK Turčianske Teplice utrpel úraz v priestoroch pred sprchovacím boxom a následne došlo k úrazu, a to zlomenine bedrového krčku stehennej kosti ľavej dolnej končatiny. V dôsledku tohto úrazu sa navrhovateľ podrobil prvej operácií 03.10.2007, následne bol v liečebno-rehabilitačnej starostlivosti a 02.06.2009 sa podrobil druhej operácií v súvislosti s extrakciou vsadených klinov.

Z ambulantného záznamu zo dňa 17.01.2011 vyplynulo, že dňa 29.09.2007 pacient spadol v kúpeľoch na ľavý bok, ten istý deň bol hospitalizovaný a urgentne operovaný, následne liečený. Z operačného nálezu možno jednoznačne konštatovať, že k danému zraneniu došlo následkom pádu na ľavý bok a táto zlomenina je pre takýto mechanizmus zranenia typická. Nie sú žiadne iné príznaky toho, že by zlomenina u menovaného mohla vzniknúť iným spôsobom.

Podľa lekárskeho posudku vypracovaného V. W. X.Š. dňa 08.03.2010 bolo bodové ohodnotenie úrazu stanovené 165 bodmi za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia 100 bodmi.

Podľa znaleckého posudku č. 21/11, ktorý vypracoval V. Q. F. T., W., tento sa stotožnil s výškou bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a ustálenie zdravotného stavu v súvislosti s vykonanou operáciou dňa 03.10.2007 považoval za ukončenú dňom 30.11.2009, kedy navrhovateľovi bola povolená plná záťaž končatiny.

Svedkyňa V. Y., ktorá vypovedala pred súdom v súvislosti s úrazom navrhovateľa uviedla, že v kritický deň vykonávala svoje pracovné povinnosti v Modrom kúpeľi v priestoroch, kde sa nachádzajú sprchy. V sprche sa nachádzal navrhovateľ a po viacerých urgenciách zo strany klientov ho požiadala, aby urýchlil sprchovanie, pretože aj ďalší klienti sa chcú ísť osprchovať a následne chcú ísť do bazéna tak, ako to mal v úmysle aj navrhovateľ. Keďže bola na rohu sprchy, bezprostredne po tom, čo zo sprchy vyšiel navrhovateľ, sa tento zosunul popri stene a zostal ležať na zemi na rohožiach, ktoré sa pred sprchou nachádzali. Požiadal ju, aby mu pomohla vstať, a keďže išlo o osobu silnejšej postavy, sama požiadala v blízkosti prítomných mužov z SBS-ky a títo následne pomohli navrhovateľovi. Medzitým zavolała lekárku, ktorá v kúpeľoch vykonávala službu, táto ho ošetrila a následne privolaná sanitka odviezla navrhovateľa na úrazovku do Univerzitetnej nemocnice v Martine. Vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľ po tom, čo vyšiel zo sprchy ako keby stratil rovnováhu, tak sa jej to javilo spadol a na tejto časti svojej výpovede zotrvala i napriek námietke zo strany navrhovateľa.

Takisto potvrdila skutočnosti, že v priestoroch SLK tam, kde by mohlo vzniknúť nebezpečenstvo pošmyknutia, sú na to klienti písomne alebo iným vhodným spôsobom upozornení, alebo sú tieto priestory opatrené rohožami, prípadne protišmykovými dlažbami a podložkami.

Svedkyňa V. P. K. uviedla, že v popoludňajších hodinách dňa 29.09.2007 bola privolaná do Modrého kúpeľa k úrazu. Išlo o navrhovateľa a po vykonaní ohliadky konštatovala, že ide o zlomeninu krčka stehna. Podala mu injekciu proti bolesti a vypísala lístok na sanitku, ktorá ho mala dopraviť na úrazovú kliniku Univerzitetnej nemocnice v Martine. Navrhovateľa nepoznala, bol to ambulantný pacient a k tomuto úrazu bola privolaná službu konajúcou kúpeľnou pracovníčkou. Uvedená svedkyňa sa vyjadrila, že pokiaľ išlo o miesto, kde došlo k úrazu, toto neskúmala, kde sa to stalo a akým spôsobom, pretože jej to ani z titulu, že bola privolaná k úrazu, neprináležalo.

Svedok Q. Y. vypovedal, že navrhovateľa pozná z kúpeľov a pamätá sa na deň, keď došlo k jeho úrazu. Sedel na chodbe na lavičke a čakal na manželku, ktorá príbehla za ním s tým, že navrhovateľ spadol, aby jej išiel pomôcť zdvihnúť ho. Prišiel aj pracovník SBS, ktorý bol prítomný, a tak oni traja pomohli zdvihnúť navrhovateľa zo zeme. Ležal pred sprchou na rohožiach, odkiaľ ho po zdvihnutí preniesli na lôžko. Následne bola privolaná lekárka, ktorá konštatovala, že ide o vážnejšie poranenie a privolała sanitku. Ešte pomohol aj prítomný SBS-kár naložiť navrhovateľa do sanitky.

Svedok J. V. ako pracovník SBS, ktorý bol v kritický deň v práci, sa vyjadril o úraze tak, že bol v bezprostrednej blízkosti v miestnosti, ktorá je určená pre pracovníkov SBS pri Modrom bazéne. Počul krik a volanie o pomoc. Videl, že na chodbe sedí muž a spolu s ním vošli do priestorov, kde bola sprcha a kde ležal na zemi muž. Preniesli ho spoločne na posteľ. Následne bola privolaná lekárka, ktorá konštatovala, že ide o rozsiahlejšie poškodenie zdravia a určila ďalší postup. Čakalo sa na príchod sanitky, do ktorej ho spolu s ďalším mužom a sanitkárom naložili na odvezenie do Univerzitetnej nemocnice v Martine. Bolo zjavné, že uvedený muž má bolesti, pretože kričal, reagoval agresívnymi pohybmi, ale zrejme to bolo spojené s bolesťou. Ešte ho požiadal, že v prípade vykonávania obchádzky, či by mu nemohol dozrieť na jeho auto, pretože prišiel do kúpeľov na vozidle a do určitého času príde niekto z rodiny pre jeho vozidlo.

Svedok Z. Q. potvrdil, že pokiaľ vykonával pracovnú činnosť a neskôr ako živnostník vykonával určité stavebné práce, konkrétne čo sa týkalo obkladov a dlažieb, použil v tej dobe v priestoroch Modrého kúpeľa čo najdostupnejšiu protišmykovú dlažbu, ktorá v tom období na trhu bola. Ďalej svedok sa vyjadril, že všetky dlažby, teda hladké, alebo s protišmykovou úpravou, alebo iné, ak prídu do kontaktu s väčším množstvom vody, môže dôjsť aj k pošmyknutiu. V období, keď bol zamestnancom kúpeľov, uvedené protišmykové dlažby sa dávali na viaceré miesta. Bolo však potrebné použiť rohože, prípadne nejaké plachty, aby sa tak eliminovalo riziko pošmyknutia i napriek tomu, že samotná dlažba bola protišmyková. Sám potvrdil takmer s určitosťou, že za dlhé roky pôsobenia v kúpeľoch sa tieto rohože štandardne používali. I napriek tomu sa odporúčalo používať pri vstupe do týchto priestorov sandále

alebo protišmykovú obuv. V samotnom priestore sprchy pri použití väčšieho množstva šampónu alebo mydla sa dlažba, ktorá bola protišmyková, stávala šmykľavejšou.

Svedkyňa T. K., ktorá je pracovníčkou odporcu, na pozícii autorizovaného bezpečnostného technika pracuje od roku 2006. Táto pozícia okrem iného zahŕňa aj vyhodnocovanie stavu, ak dôjde k úrazu klienta, ktoré ona dostane na základe hlásenia, ktoré sa vyhodnocuje a vyvodzujú sa prípadne bezpečnostné opatrenia alebo návrhy, ktoré by mali zamedziť, aby k úrazom nedochádzalo do budúcnosti. Tak isto dostala aj hlásenie o úraze z roku 2007, ktoré utrpel navrhovateľ, ale nedostala ho bezprostredne po úraze, ale až následne, keď vec bola v štádiu riešenia medzi navrhovateľom a odporcom. Jej hlavnou pracovnou náplňou je bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci zamestnancov. Posudzovanie rizík z hľadiska fyzikálnych, chemických, biologických a psychických nebezpečenstiev a dohľad nad pracovným prostredím zamestnancov a súčasne dbá aj na bezpečnosť klientov, pretože odporca poskytuje kompletnú kúpeľnú starostlivosť. Vykonávajú sa previerky vo všetkých priestoroch kúpeľov a tejto previerke sa podrobil aj v roku 2007 Modrý kúpeľ, kde boli zistené určité nedostatky, a to poškodenie betónovej pätky na vežičke Modrého kúpeľa z vnútornej strany. Priestory, kde sa pohybovali klienti v Modrom kúpeľi, nevykazovali žiadne vady, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k ohrozeniu klientov. Vyjadrila sa, že v priestoroch, kde sa pohybujú klienti, sa nachádzali rohože, kontrolovala, či sú bezpečnostné upozornenia na to, že je zvýšené riziko pošmyknutia, ktoré taktiež boli zabezpečené. Tak isto aj v samotnej sprche bol múrik značený žltočiernym označením, takže neboli konštatované žiadne nedostatky v období roku 2007. Uvedená svedkyňa uviedla, že z fotodokumentácie, ktorá je vyhotovená, na dlažbe zostali viditeľné stopy po rohožiach, ktoré sa tam používali. Tak isto madlá v sprche sú namontované a bez poškodenia. Vyjadrila sa, že je štandardný postup, pokiaľ ide o priestory, kde sa zdržiava voda a pohybujú sa tam klienti, dávajú sa rohože. Je to bežný postup, používa sa to aj v nových stavbách, ktoré boli sprevádzkované až v roku 2010 a taktiež je tam protišmyková dlažba. Vedľajší účastník poukázal na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pretože odporca vykonal všetky prípustné a akceptovateľné preventívne opatrenia na zabránenie vzniku škody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v mieste vzniku úrazu sa nachádzala protišmyková dlažba, protišmykové rohože, tak isto upozornenia na prípadné nebezpečenstvo pošmyknutia a navyše k dispozícii bola stála služba na pomoc klientom. Poukázal na to, že úraz navrhovateľa sa stal dôsledkom jeho vlastného konania a zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva príčinná súvislosť medzi prevádzkou odporcu alebo porušením právneho predpisu odporcom a medzi utrpým úrazom navrhovateľa. Navrhoval z týchto dôvodov návrh zamietnuť. Vzniesol aj námietku premlčania nároku navrhovateľa tvrdiac, že k úrazu došlo 29.09.2007 a návrh bol podaný 30.03.2010.

Z vykonanej ohliadky na mieste samom súd zistil, že miesto úrazu tak, ako ho opisoval navrhovateľ, sa nachádza v Modrom kúpeľi s tým, že do samotnej sprchy sa vchádza cez chodbu vstupom do priestoru sprchy a odpočívárne. Tu sa nachádzajú dve sprchy a dve odpočívárne, ktoré sa rozdeľujú na mužskú a ženskú časť a z týchto priestorov sa vstupuje aj k mužskému a ženskému bazénu, a to samostatne. Navrhovateľ za prítomnosti zúčastnených vstúpil do sprchovacieho priestoru a názorne ukázal, ako vystupoval zo sprchy s tým, že učinil podľa jeho tvrdenia štyri kratšie kroky a následne došlo k pošmyknutiu a pádu na dlaždice. Dlaždice, ktoré sa v priestoroch aj v čase ohliadky nachádzali, boli navrhovateľom potvrdené, ako aj pracovníkmi odporcu, že sú tie isté, ktoré boli v čase úrazu navrhovateľa. Po páde navrhovateľa na dlažbu svedkyňa V. Y. privolala pomoc z chodby, do miestnosti vstúpil muž, ktorý pomohol ešte ďalšiemu mužovi, ktorý tiež prišiel a preniesli navrhovateľa do odpočívárne, kde bol položený na lôžko a následne bola privolaná lekárska pomoc. V rámci ohliadky bola vypočutá svedkyňa F. J., ktorá je zamestnaná ako manažér prevádzky a potvrdila, že v priestoroch, kde bola vykonaná ohliadka v Modrom kúpeľi, a to v časti spŕch, sa štandardne nachádzali rohože v celej časti, a to tak, ako chodia klienti vystupujúci zo spŕch. Tieto rohože sa nachádzajú v mokrych zónach až smerom k bazénu, ako aj v priestoroch odpočívárne. Dávali sa aj plachty na rohože, aby sa voda pri väčšom počte klientov nasiakla do nich a zabránilo sa tak väčšiemu zamočeniu priestoru. J. B. ako riaditeľka pre investičnú výstavbu a správu majetku u odporcu potvrdila, že od roku 2005, odkedy pracuje, sa v priestore Modrého kúpeľa nevykonávali žiadne rekonštrukcie, bol v takom istom stave ako aj v období, keď sa stal úraz. Potvrdila, že aj v Modrom kúpeľi je protišmyková dlažba tak, ako aj v ostatných priestoroch SLK.

Navrhovateľ pri ohliadke na mieste samom, ktorá sa konala 09.07.2013 a bol prítomný aj pri výsluchu svedkýň, ktoré tvrdili, že tie priestory sú totožné tak, ako boli v čase úrazu, nie je pravdou, pretože je to len v súvislosti s namietanou priečkou, ktorá sa nachádza v priestore, kde sa vchádza do odpočívacej

časti, v roku 2007 vybudovaná nebola. Pri vystúpení zo sprchy bola oproti stena, kde bol stolík, či tam boli kreslá, vyjadriť sa nevedel. Popieral, že by sa pred sprchou nachádzali rohože.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal náhrady škody v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel dňa 29.09.2007 v rámci kúpeľnej liečby u odporcu.

Podľa ustanovenia § 420a OZ, ktorý je súčasťou oddielu všeobecnej zodpovednosti za škodu, avšak pri uvedenom paragrafe nejde o všeobecnú zodpovednosť, pretože zodpovednosť je tu viazaná na výkon určitej činnosti, ktorá prichádza do úvahy len u takých osôb, ktoré spôsobili škodu inému svojou prevádzkovou činnosťou. Aj tu teda ide o osobitnú zodpovednosť, ktorú ako každú inú osobitnú zodpovednosť treba aplikovať prednostne pred všeobecnou zodpovednosťou zakotvenou v citovanom ustanovení o všeobecnej zodpovednosti. Vzhľadom na zistený skutkový stav a okolnosti úrazového deja prichádza do úvahy zodpovednosť odporcu podľa § 420a OZ. V skutočnosti ide o prípad osobitnej zodpovednosti za škodu a malo byť správne predmetné ustanovenie zaradené do druhého oddielu Občianskeho zákonníka. Zodpovednostný vzťah vzniká medzi škodcom, ktorý spôsobil škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a poškodením. Poškodený môže byť tak ako v prípade všeobecnej zodpovednosti tak fyzická, ale aj právnická osoba. Prevádzkovou činnosťou sa rozumie sústavne vykonávaná činnosť, ktorá je organizovaná právnickou alebo fyzickou osobou (podnikateľom) v určitej prevádzke a ktorá aj keby nebola vymedzená v predmete jej činnosti, je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. S ohľadom na zvýšenú ochranu záujmov poškodených osôb pred hroziacimi rizikami prevádzkovú činnosť treba vykladať v širšom slova zmysle v tom, že ide o každú fakticky a sústavne vykonávanú činnosť spojenú s prevádzkou právnickej alebo fyzickej osoby, a to bez ohľadu na to, či ide o činnosť povolenú alebo nepovolenú. Podľa citovaného zákonného ustanovenia nemožno subsumovať prevádzky, pri ktorých je zodpovednosť za škodu upravená osobitne. Citované ustanovenie nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon ani zavinenie, pretože vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Tejto zodpovednosti sa prevádzkateľ môže zbaviť len z dôvodov uvedených v § 420 ods. 3 OZ. Jedným z dôvodov, kedy škodca môže sa zbaviť zodpovednosti, je, ak preukáže, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Ide pri tom o objektívne posudzovanie konania bez ohľadu na zavinenie, kde je dôležité iba to, či a do akej miery toto správanie viedlo k vzniku škody. V danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu z toho dôvodu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ uplatňovanú náhradu škody, a to bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, na základe lekárskeho posudku vypracovaného V. W. X. zo dňa 08.03.2010, ktorého prílohami je správa pre ošetrojúceho lekára v súvislosti s operáciou č. 1 a č. 2. Výška škody ním uplatňovaná a vyčíslená je čiastkou 3 083,98 €. Všetky tieto nároky na náhradu škody sú samostatné nároky.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ dňa 29.09.2007 utrpel úraz v priestoroch Modrého kúpeľa, ktorý je súčasťou SLK Turčianske Teplice. Uvedený úraz, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa tým, že išlo o zlomeninu bedrového kĺbu - krčka stehennej kosti vľavo, si vyžiadal po predchádzajúcich predoperačných vyšetreniach vykonanie samotného operačného zákroku.

Zodpovednosť odporcu však bola preukázaná tým, že v súvislosti s poskytovaním kúpeľnej starostlivosti došlo k úrazu, ktorý utrpel navrhovateľ a ktorý podľa jeho tvrdenia sa stal v priestoroch Modrého kúpeľa, keď vychádzal zo sprchovacieho boxu a asi jeden a pol metra od jeho východu sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu a ľavý bok tela.

Odporca by zodpovedal za škodu za podmienok uvedených v § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom jeho zavinenie je prezumované. Svojej zodpovednosti sa môže odporca zbaviť, ak preukáže, že škodu nezavinil.

Navrhovateľ ako nositeľ dôkazného bremena bol povinný v priebehu súdneho sporu preukázať existenciu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu odporcu. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Navrhovateľ nepreukázal základný predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu, a to porušenie právnej povinnosti. Uvádza, že k pošmyknutiu došlo po tom, čo vystúpil zo sprchovacieho boxu na dlažbu, na ktorej sa nenachádzala protišmyková rohož a na základe ním tvrdeného skutkového deja vo vzdialenosti asi jeden a pol metra od východu. Poukázal na to, že k pošmyknutiu došlo v dôsledku mokrej podlahy na dlažbe, ktorá nebola protišmyková.

Toto tvrdenie nebolo preukázané. Naopak, bolo preukázané, že pred úrazom navrhovateľa v priestoroch Modrého kúpeľa, a to v tej časti, kde sa nachádza sprchovací box, bola protišmyková dlažba, na ktorej boli protišmykové rohože v čase úrazu. Aj na základe ohliadky na mieste samom bolo zistené, že v uvedených priestoroch sprchového boxu, resp. pred sprchovým boxom, bola protišmyková dlažba, a aj keď v čase ohliadky neboli protišmykové rohože, pretože Modrý kúpeľ je odstavený, ale bolo zjavné z odtlačkov na dlažbe, že tieto rohože tam boli používané. Aj svedeckými výpoveďami svedkýň, najmä svedkyne Y., bolo preukázané, že v čase úrazu, keď vykonávala dozor v týchto priestoroch, ona sama stála na protišmykovej rohoži. Uvedená svedkyňa uviedla, že navrhovateľ po vyjdení z boxu popri stene a nej spadol na zem, na ktorej bola rohož. Navrhovateľ aj po vykonanej ohliadke na mieste samom spochybňoval, či je uvedená dlažba totožná s tou, ktorá bola v čase úrazu. Od úrazu však bolo preukázané viacerými svedkami, že nedošlo k rekonštrukcii alebo zásahov do priestorov, kde sa sprchovací box nachádza a nebolo ani preukázané, že by došlo k výmene dlažby v týchto priestoroch. Samotný navrhovateľ uvádzal, že spochybňuje múrik, ktorý sa nachádza v týchto priestoroch, pretože v čase úrazu tam nebol. Jeho tvrdenie však nemá súvis so samotným priebehom deja tak, ako ho opisoval navrhovateľ, pretože bolo jednoznačne preukázané, že potom, čo vystúpil zo sprchovacieho boxu, v ktorom bol bosý, tak ako to tvrdil aj sám navrhovateľ, došlo k pádu na dlažbu. To, že uvedená dlažba bola protišmyková, potvrdil aj svedok Z. Q., ktorý vykonával práce v súvislosti s kladením dlažby a obkladov v týchto priestoroch. Na základe všetkých týchto skutočností súd ustálil, že odporca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví navrhovateľovi. Ohľadom plnenia všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle citovaných zákonných ustanovení v konaní nebolo preukázané, že by si odporca svoju právnu povinnosť predchádzať škodám neplnil. Naopak, bolo preukázané, že v priestoroch, kde došlo k úrazu, bola protišmyková dlažba, že v priestoroch so zvýšeným mokrym povrchom boli umiestnené štandardne protišmykové dlažby, ktoré aj v čase, keď došlo k úrazu, sa v tomto priestore pred sprchovacím boxom nachádzali. V Modrom kúpeli nedošlo ani k žiadnej rekonštrukcii dlažby, teda priestory boli vhodné na užívanie pre klientov.

Odporca v konaní preukázal, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho objektívne požadovať. Vybavenie priestorov sprchovacieho boxu, ale najmä priestorov pred sprchovacím boxom, bolo protišmykovou podlahou, na ktorej v čase úrazu bola protišmyková rohož. Bol preukázaný riadny spôsob údržby. V samotnom sprchovacom boxe sa nachádzalo madlo (fotodokumentácia č. I. 304 a 305 súdneho spisu, ktorá bola vyhotovená počas ohliadky na mieste samom), ktoré skutočnosti boli preukázané v rámci vykonanej ohliadky a svedeckými výpoveďami vypočutých svedkov. Navrhovateľ netvrdil, nekonkretizoval ani nepreukázal, akú konkrétnu povinnosť porušil odporca z hľadiska všeobecnej zodpovednosti za škodu, prípadne z hľadiska už spomínanej preventívnej povinnosti. Všetky tvrdenia navrhovateľa súd vyhodnotil ako tvrdenia, ktoré nie sú relevantné. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že priestory sprchovacieho boxu a priestory pred sprchovacím boxom boli zabezpečené protišmykovou dlažbou a protišmykovými rohožami a v prípade zvýšeného zamokrenia priestorov podľa aktuálnosti sa kladli aj plachty, ktoré svojou savosťou znižovali riziko pošmyknutia. Tak isto v týchto priestoroch bolo preukázané, že boli tabule, na ktorých bolo zvýraznené a upozorňujúce, že ide o prostredie, kde by mohlo dôjsť k pošmyknutiu. Keďže navrhovateľ si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, súd potom vychádzal zo skutkového stavu zisteného z dôkazov, ktoré boli produkované ostatnými účastníkmi v rámci sporového konania. Súd záverom chce poukázať na zistenú skutočnosť ohliadkou na mieste samom v súvislosti s priestormi, kde došlo k úrazu, že sprchovací box mal dostatočne vysoký múrik a voda, ktorá v rámci sprchovania sa z neho nemohla dostať mimo sprchovací box. Tieto skutočnosti sú zjavné aj z fotodokumentácie, ktorá bola na ohliadke vykonaná. Nič nebránilo navrhovateľovi v tom, v prípade, že bol v sprchovacom boxe, požiadať svedkyňu Osvaldovú, ktorá bola stálou službou pri sprchovacom boxe, o jej pomoc. Za nevysvetliteľných okolností, o ktorých navrhovateľ tvrdil, že uvedenú pracovníčku musel obchádzať, tak k úrazu nemuselo dôjsť.

Navrhovateľ navrhoval, aby súd vyžiadal od zástupcu vedľajšieho účastníka fotografiu, ktorá bola zhotovená priamo v sprchovacom boxe, v ktorom bol odfotený pri uvedených madlách a ktorá nie je súčasťou súdneho spisu, hoci bola zhotovená a ide o dôkaz, ktorý má súvis so svedeckou výpoveďou

svedkyne Osvaldovej, na ktorú poukazoval vo svojom vyjadrení zo dňa 19.06.2013 v bode 3 svojho písomného podania. Súd vykonanie tohto dôkazu považoval za nadbytočné, pretože ustálil, že odporca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví navrhovateľovi a navyše madlá sa nachádzali priamo v sprchovacom boxe, kde nedošlo k úrazu, ale k úrazu došlo pred sprchovacím boxom. Tento dôkaz by z tohto uhla pohľadu nemal žiadny vplyv na meritórne rozhodnutie.

V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom mal súd za to, že nárok je čiastočne premlčaný.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Teda platí tu dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Pre rozhodnutie súdu, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, podľa názoru súdu je deň vzniku škody, kedy sa navrhovateľ dozvedel, že odporca za túto škodu zodpovedá. Pokiaľ ide o určenie výšky škody na zdraví, je potrebné posudzovať otázku, kedy sa poškodený dozvedel o výške škody, a to je až vtedy, keď zdravotný stav poškodeného bol ustálený. Podľa znaleckého posudku č. 21/2001, ktorý vypracoval znalec V. Q. F. T., W., v závere uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa ohľadom prvej operácie vykonanej dňa 03.10.2007 bol ustálený do takej miery, že bolo možné vykonať hodnotenie bolestného za predmetnú operáciu; zdravotný stav navrhovateľa ohľadom úrazu a následnej operácie možno považovať za ustálený dňom 30.11.2009, kedy mu bola povolená plná záťaž končatiny.

V tom čase vedel navrhovateľ o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Prvá operácia bola vykonaná 03.10.2007 a návrh bol podaný 30.03.2010, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Navrhovateľ si uplatňoval odškodné za bolesť, ktorú utrpel v dôsledku úrazu zo dňa 29.09.2007. Za deň zistenia bolesti je pre právne posúdenie nároku na náhradu bolestného rozhodujúca skutočnosť zistenie, kedy bola bolesť spôsobená. V prejednávanej veci je podstatným momentom čas vykonania operácie. Ak navrhovateľ podstúpil operáciu dňa 03.10.2007 a 01.06.2009, vytrpel bolesť v tom čase, vedel o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Súd potom pri nároku bolestného za operáciu vykonanú 03.10.2007 s prihliadnutím na podaný návrh 30.03.2010 považoval za premlčaný, pretože bol uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Zvyšok nároku bol uplatnený v zákonnej lehote tak, ako to bolo konštatované. V tomto smere súd poukazuje aj na obdobný súdny spor Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/270/2005-96.

Odvolačný súd uznesením zo dňa 24.6.2015 rozsudok okresného súdu druhý v poradí zrušil a vec opakovane vrátil na ďalšie konanie. V súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vo výške 3038,98 eura tvrdiac, že dňa 29.9.2007 v Modrom kúpeli v Slovenských liečebných kúpeľoch v Turčianskych Tepliciach utrpel úraz a to zlomeninu bedrového krčka na stehennej kosti ľavej dolnej končatiny a to potom, ako vyšiel zo sprchovacieho boxu. V dôsledku úrazu mal trvalé následky a to obmedzenie hybnosti ľavého bedrového kĺbu ľahšieho stupňa. Keďže ku škode na zdraví došlo v priestoroch odporcu počas kúpeľného pobytu navrhovateľa, tvrdil, že za vzniknutú škodu zodpovedá odporca. Z opísaného priebehu udalostí a berúc do úvahy aj ďalšie okolnosti, ktoré v prejednávanej veci vyšli najavo a síce, že k úrazu došlo v súvislosti s poskytovaním liečebnej starostlivosti navrhovateľovi, odvolací súd vyvodil záver, že na preskúmanú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd nesprávne aplikoval zákonné ustanovenie a taktiež sa nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania v súvislosti s ktorou odvolací súd výslovne uviedol, že pri určení okamihu ustálenia zdravotného stavu navrhovateľa je potrebné vychádzať z času, kedy už bol zdravotný stav navrhovateľ ustálený a týmto časom nebol deň vykonania operácie, ktoré navrhovateľ podstúpil tak, ak to uviedol nesprávne okresný súd.

Okresný súd vo veci vytýčil pojednávanie, na ktorom zhrnul skutkový a právny stav vo veci samej a konštatoval, že uplatnený nárok navrhovateľa nebol premlčaný a hmotnoprávne ustanovenie, na základe ktorého bolo potrebné posúdiť nárok navrhovateľ bolo ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka.

Účastníci konania prítomní na pojednávaní konanom dňa 16.3.2016 nenavrhlí žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania.

Na tomto pojednávaní právna zástupkyňa odporcu bola toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal, prečo spadol jeden a pol metra od sprchy, lebo tam bola protišmyková podlaha, protišmykové rohože a pani, ak by niekto potreboval pomoc. Nie je preto dôvod, aby odporca niesol za toto zodpovednosť. V minulosti sa tam nachádzali ešte aj kreslá, opis miesta je však problematický vzhľadom na situáciu, ktorá je dnes. Navrhovateľ v podstate čakal tri roky, kým si uplatnil návrh na súde, a tým bola problematická aj ohliadka miesta. Podľa právnej zástupkyne odporcu pri ohliadke bolo preukázané, že na mieste sa nachádzali protišmykové dlaždice. Ostalo tam po nich na podlahe zachované. To, že navrhovateľ sa pošmykol a z takým dôsledkom, ako je, bolo možné z dôvodu, že mal na sebe mydlovú vodu, chodil bosý, nepoužíval gumenú obuv. Je možné, že obchádzal zamestnankyňu, ktorá tam bola. Mohol ju požiadať o pomoc. Za okolností, ktoré tam boli zabezpečené a podmienky, sa nikto bežne nešmykne.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že rohože tam neboli. Fotografia, ktorá bola predložená súvisela len so špinou na zemi, lebo bola urobená šesť rokov po úraze a to v lete 2013. Zdôraznil, že do kúpeľov chodil opakovane, chodil aj do Smaragdového kúpeľa, kde boli protišmykové dlaždice. Pokiaľ išiel do modrého, tam tieto neboli. Poukázal na výpoveď pána, čo robil dlaždice v Modrom kúpeľi, že tieto neboli protišmykové a preto bolo potrebné riešiť tam aj rohože. Modrý kúpeľ medzitým uzavreli na neurčitú dobu, robili sa tam nejaké zmeny a potom, keď bol otvorený, chodili tam aj obyvatelia Turčianskych Teplíc. V roku 2013 pri ohliadke bol uzavretý a v súčasnej dobe je už úplne prerobený. Do kúpeľov chodil aj pred úrazom, chodím tam aj následne teraz, nakoľko mu táto voda vyhovuje a jeho zdravotnému stavu sú vyhovujúce.

Zástupca vedľajšieho účastníka poukázal na ustanovenie § 420a ods.3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je možné zohľadniť aj to, že poškodený aj vlastným konaním si spôsobil škodu. Navrhovateľ nepostupoval dostatočne opatrne. V objekte sa nachádzali upozornenia na možnosť pošmyknutia sa. Bol bosý s tým, že v mieste bola preukázaná prítomnosť rohoží. Pri aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia žiadal návrh zamietnuť.

K uplatnenej námietke premlčania podľa § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka, vznesenej vedľajším účastníkom vo veci súd konštatuje, že podľa vyjadrenia znalca V. W. X. u navrhovateľa možno dátum 27.10.2009 považovať za dátum ukončenia liečby pre predmetný úraz a ustálenia zdravotného stavu u navrhovateľa. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že navrhovateľ návrh podal dňa 30.3.2010 a podal ho v zákonom stanovenej lehote, jeho nárok nebol premlčaný.

Rovnakým spôsobom sa ustálením zdravotného stavu u navrhovateľa stotožnil V. Q. F. T. W., ktorý v znaleckom posudku považoval deň ustálenia zdravotného stavu 30.11.2009 (čl. 129).

Podľa ustanovenia § 420a ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

Podľa ustanovenia § 420a ods.2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou ak je spôsobená

- a/ činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu a vecou, použitou pri činnosti,
- b/ fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,
- c/ oprávnením vykonávaným alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti, alebo sa mu podstatne sťažuje alebo znemožňuje užívanie nehnuteľnosti.

Podľa § 420a ods.3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil zbaví len, ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, nemajúcou povahu prevádzky, alebo vlastným konaním poškodeného.

Zodpovednosť za škodu, spôsobenú prevádzkovou činnosťou predpokladá existenciu týchto podmienok:

- a/ existencia udalosti, vyvolanej prevádzkovou činnosťou,
- b/ spôsobenie škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi a/ a b/.

Predpokladom zodpovednosti podľa ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka nie je zavinenie osoby, zodpovednej za škodu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len

to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahovou prevádzkovou činnosťou. Zodpovednosť vzťah vzniká medzi škodcom, ktorý spôsobil škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a poškodeným.

Prevádzková činnosť podľa úpravy, obsiahnutej v § 420a Občianskeho zákonníka je taká činnosť, súvisiaca s predmetom činnosti (z pravidla podnikateľskej, obchodnej), ktorú vyvíja fyzická alebo právnická osoba v prevádzkarni. Predmet tejto činnosti je vymedzený v zriaďovacej listine, v oprávnení na podnikateľskú činnosť alebo v živnostenskom oprávnení. Ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon, ani zavinenie. Zákon vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Tejto zodpovednosti sa prevádzkovateľ môže zbaviť len z dôvodov, uvedených v ustanovení § 420 ods.3 Občianskeho zákonníka. Zákon pozná len dva liberačné dôvody a to

a/ škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nesúvisela s prevádzkovou činnosťou alebo
b/ škodu si spôsobil sám poškodený.

V danom prípade prvý liberačný dôvod pod písmenom a/ v danom prípade nie je aplikovateľný. Bolo by možné zohľadniť len liberačný dôvod, uvedený pod písmenom b/.

Škodca sa nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže, že škodu nezavinil, môže sa však úplne alebo čiastočne zbaviť zodpovednosti, ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke alebo, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Ide pri tom o objektívne posudzované konanie bez ohľadu na zavinenie, kde je dôležité iba to, či a do akej miery toto správanie viedlo k vzniku škody. Povinnosť tvrdenia, resp. dôkazné bremeno existencie liberačných dôvodov spočíva na prevádzkovateľovi prevádzkovej činnosti.

V prejednávanej veci zo strany odporcu, resp. vedľajšieho účastníka na strane odporcu bolo tvrdené, že škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi bola spôsobená ním, nakoľko išiel namydlený zo sprchy, bosý a takto spadol. Toto tvrdenie v konaní preukázané žiadnym spôsobom nebolo. V mieste, kde došlo k poškodeniu navrhovateľa na zdraví sa nachádzali protišmykové dlaždice. Toto bolo preukázané výpoveďou aj vyhlásením svedka Z. Q.. Existencia protišmykových rohoží však bola sporná a podľa názoru súdu jednoznačne nepreukázaná, pretože pri úraze táto skutočnosť zachytená nikde nebola a pri ohliadke na mieste samom sa na dlaždiciach nachádzali len tmavé miesta, ktoré jednoznačne nepreukázali, že by sa na dlažbe nachádzali protišmykové rohože v čase, kedy došlo k poškodeniu zdravia na strane navrhovateľa. Miesto, kde navrhovateľ utrpel úraz je miestom, ktoré bežne je mokré (sprchovací kút a okolie) s predpokladom možného pošmyknutia. Navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia toto miesto dobre poznal, pretože opakovane absolvoval kúpeľnú liečbu, dokonca aj pred úrazom aj po úraze chodil do zariadenia odporcu. Teda vedel, akým spôsobom sa pohybovať v daných priestoroch. A pokiaľ dňa 29.9.2007 utrpel úraz tým, že sa pošmykol a spadol na mokrej dlážke, bolo jednoznačne na odporcovi, aby preukázal z jeho strany, že toto pošmyknutie spočívalo len v činnosti navrhovateľa, teda škodu, ktorú tým utrpel si spôsobil sám.

Podľa názoru súdu odporca v konaní nepreukázal existenciu liberačného dôvodu podľa § 420a ods.3 Občianskeho zákonníka a preto z tohto dôvodu bola daná zodpovednosť odporcu za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi.

Navrhovateľ už pri podaní návrhu podal listinný dôkaz a to lekárske posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, vypracovaný V.. W. X.. Podľa tohto znaleckého posudku si navrhovateľ uplatnil bolestné vo výške 165 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 100 bodov. V priebehu konania bol prirátaný ďalší znalec V.. Q. F. T. W., ktorý pokiaľ išlo o bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia hodnotil toto za správne tak, ako bolo vypracované V.. W. X. dňa 8.3.2010.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku, predloženého navrhovateľom a závery tohto posudku potvrdené znalcom, ktorý bol prirátaný v konaní, navrhovateľ si uplatnil nárok za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel dňa 29.9.2007 v počte 265 bodov. Hodnota za jeden bod bola uplatnená vo výške 11,47 eura (345,48 Sk). Hodnota bodu vychádzala z stanovenia výšky náhrady za jeden bod s účinnosťou od 1.5.2006 podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č.242/2006 Z.z.. Počet bodov, uplatnených navrhovateľom zodpovedal záverom znaleckých posudkov, súd preto na túto skutočnosť prihliadal ako na dostatočne preukázanú a navrhovateľovi priznal uplatnený nárok vo finančnom vyjadrení vo výške 3038,98 eura a to v súlade s ustanovením § 444 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku vo veci samej v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.